

ก 2213

เดลินิวส์

ฉบับที่ 16,610 วันพุธที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2538

ราคา 5.00 บาท

DAILYNEWS

ท่องเที่ยวทะเลอย่างปลอดภัย..

ไร้โรคพยาธิ

สุนทร ชวาลศิลป์

ห้องสมุดกรมวิทยาศาสตร์บริการ

รอนผสมผสาน ร้อนทั้งอากาศ ร้อนทั้งการหมักการเมือง และร้อนที่มันที่สุดก็คือ ร้อนผ้าเหลือง...

ร้อน ๆ แบบนี้ไม่ว่าชาติไหนเมืองไหนก็ต้องคิดหาวิธีดับความร้อน หนึ่งในวิธีดับอาการร้อนที่ว่าก็คือ วิ่งเข้าหาแหล่งให้ความเย็นขนาดใหญ่คือ "ทะเล"

ไปเที่ยวทะเลกันดีกว่า แม้ว่าในท้องทะเลไม่ว่าทั้งฝั่งอ่าวไทย หรือฝั่งทะเลอันดามันจะยังพอมีความร้อนอยู่บ้าง เหตุเพราะหลายหน่วยงานจับมือกันตั้งกองอำนาจการร่วมปราบน้ำมันเถื่อน แต่ก็คงจะร้อนไปอย่างนี้ได้อีกไม่นานดอกครับ

หากเจ้าหน้าที่จะเอาจริงเอาจัง ไม่เป็นแบบว่า "ไฟไหม้ฟาง" เช่นที่ชอบทำกัน การท่องเที่ยวทางทะเลปัจจุบันได้มีการพัฒนาไปเรื่อย ๆ จากเดิมที่มีเพียงเก้าอี้ผ้าใบภายใต้ร่มกันแดดเริ่มกับจานส้มคั้น น้ำตก และน้ำพริกค้อย่างว่าเป็นหลัก แต่เดี๋ยวนี้ก้าวหน้าไปมากแล้ว โดยเฉพาะเครื่องเล่นที่เกี่ยวข้องกับท้องทะเล ไม่ว่าจะเป็นเรือสปีดโบ๊ต เครื่องร่อน รมูชีพแบบใช้เรือลาก กับอีกสารพัดรูปแบบที่อาจต้องใช้เงินลงทุนในการซื้อความสุขแบบนี้มากสักหน่อย

ทว่ายังมีวิธีท่องเที่ยวอีกแบบหนึ่งที่นิยมกันมากในขณะนี้ เพราะไม่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายมาก เพียงมี แว่นดำน้ำ และ เครื่องช่วยหายใจ แบบที่เรียกกันว่า ท่อสนอร์เกิลสักอัน หรือแบบว่าหากให้ที่สักหน่อยก็เพิ่มคืนกบคืนเขียดเข้าไปอีกสักคู่ก็นับว่าหรรษาการแล้ว

การท่องเที่ยวแบบว่าก็คือการดำน้ำดูปะการังบริเวณน้ำตื้น หรือที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า "สกีน ไครฟวิง" นั้นแหละครับ ผมคงไม่ต้องเรียนอธิบายว่าวิธีการดำน้ำแบบที่ว่านี้คล้ายกับแบบไหน เพราะเชื่อว่าท่านที่นิยมการท่องเที่ยวแบบนี้คงจะสันตาคงอยู่แล้ว ส่วนท่านที่ยังไม่สันตาคงก็จงได้สอบถามท่านที่สันตาคงเอง

ที่น่าจะต้องเรียนเตือนกันด้วยความเป็นห่วงก็คือ การดำน้ำโดยจุดประสงค์ที่กล่าวนี้ จริ่งอยู่มักสร้างความเพลิดเพลินเจริญใจคลายร้อนได้ดีนัก แต่ในความเพลิดเพลินเจริญใจนั้นมันก็มีคามไม่น่าอภิรมย์ปะปนคลุกเคล้าเป็นเนื้อเดียวกันรวมอยู่ด้วย ความไม่น่าอภิรมย์ที่ว่านี้คือ อันตราย ! ที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักดำน้ำ โดยมีสาเหตุมาจาก สัตว์และพืชมีพิษ ต่าง ๆ ที่อาศัยแอมแฝงอยู่ในพื้นที่ที่นักดำน้ำโคดคุ่มลงไปนั่นแหละ

อันตรายที่จะนำมาเรียนต่อไปนี้บางชนิดแบบว่าพอเจ็บ ๆ คัน ๆ แต่บางชนิดเล่นเอาถึงหายร้อนไปตลอดชาติ คือแทงทิ้งไปเลยก็มี ด้วยความเป็นห่วงความประสาครรักกันชอบกัน จึงจะนำมาเรียนเตือนภัยกันไว้ เพื่อ ป้องกัน มิให้เกิดขึ้น และในกรณีที่ป้องกันอย่างดีแล้วมันก็ยังเกิดขึ้นได้ ก็เรียนให้ทราบถึง วิธีบำบัด ไปในเวลาเดียวกัน

สารที่จะนำมาเรียนต่อไปนี้บอกซะก่อนนะครับว่าผมมิได้เป็นผู้คิดขึ้น หากแต่ได้ลอกมาจากบทความเรื่อง "สัตว์ในแนวปะการังที่อาจเป็นอันตราย" ของ "คุณสมชาย สาธุณัฐพันธ์" ใน "เอกสารประกอบการโครงการอบรมผู้นำเยาวชน" ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

แนวปะการัง

สายแบบมีพิษ

สัตว์ร้ายชนิดแรกที่อยู่ใต้นแนวปะการังคือสัตว์ที่เรียกกันว่า "ไฮดรอยด์" มีลักษณะ คล้ายดินเฟิร์น มีขนาดเล็กกระจุกตัวตั้งแต่ไม่กี่มิลลิเมตรจนถึงขนาดใหญ่ประมาณ 20 ซม. สัตว์พรค้อย่างนี้มักหาอาหารโดยใช้เข็มพิษที่อยู่ในตัวของมันจับเหยื่อ

ว่ากันที่จริงแล้ว ตัว ไฮดรอยด์ ที่ว่านี้มีมันมิได้พ้นพานออกมาเที่ยวเอาเข็มพิษที่มันักดำน้ำอย่างท่านผู้อ่านเล่นด้วยความเพลิดเพลิน หรือเพราะอารมณ์ชาติสดแบบลูกศิษย์สมัยบางตนดอก ความจริงแล้วเขาอยู่ของเขาเฉย ๆ โดยเกาะอยู่กับก้อนหินในระดับน้ำที่ไม่ลึกนัก เพียงแต่ว่าพวกนักดำน้ำนี้แหละครับไปถูกตัวมันเข้าโดยไม่ตั้งใจ พอถูกบีบเข็มพิษสารพิษเล่มนี้ก็จะชวักนักดำน้ำโดยอัตโนมัติ

ผลที่ตามมาก็คือ ผู้ที่ถูกเข็มพิษอย่างนี้จะรู้สึกปวดแสบปวดร้อน พอรู้สึกแบบนั้นแล้วต่อมาจะ เกิดอาการผื่นแดงบริเวณที่โดนกะชวัก นั้นแหละ อาการจะรุนแรงขึ้นอย่างมากภายใน 10 นาที

อย่ารอช้าครับ วิธีการรักษาส่งแรกคือรีบขึ้นจากน้ำซะ พอขึ้นจากน้ำได้ก็ใช้ "น้ำส้มสายชู" แบบว่าไม่ต้องเป็นของยี่ห้อหนึ่งยี่ห้อใดก็ได้ขอให้มันเป็นน้ำส้มสายชูจริง ๆ ก็แล้วกัน ราคบริเวณที่บาดเจ็บ ไม่ต้องถึงกับหมกชวักดอก เอาพอประมาณ สักพักอาการก็

“น้ำส้มสายชู”
ที่ว่ามีทะเลครับ คือจะเป็น
ขบวนการที่ใช้บำบัดอากาศ
เจ็บปวดที่เกิดจากพิษของ
สัตว์ทะเลในแนวปะการังได้
หลายชนิด ดังนั้นเจียลที่
พลไปสักขวดก็ไม่เสียหลาย
ไม่ต้องขนไปมากดอกกรับ
เอาแต่พอท่วม ๆ เพราะ
ขาดเหลือไปหาเอาข้างหน้าได้อยู่แล้ว

ปะการังไฟ
แฝงพิษร้ายในตัว

“ F I R E
CORAL” ที่ผมแปลก็กัก
ว่า “ปะการังไฟ” นี้ทะเล
ครับเป็นสัตว์ในกลุ่มไหนก็
ช่างหัวมัน รู้เพียงว่าเป็นสัตว์

ทะเลที่มีโครงร่างแข็งแรง
แข็งโป๊ก แบบว่า คล้าย ๆ
กับปะการัง นั้นทะเลครับ
ที่โครงร่างของมันจะมีรูเล็ก
คู่ยื่นไปหมด รูที่ว่ามีทะเล
ครับคือ คอนโดมิเนียน
ของมัน อยู่ไม่อยู่เปล่า
ธรรมชาติยังสร้างให้มันยื่น
อวัยวะบางส่วนออกมาทาง
ประตู ใต้ที่ยื่นมานั้นทะเล
จะมีเข็มพิษปลิววิญญาน
สัตว์เล็กที่เป็นอาหารของ
มัน เหตุการณ์มันก็เข้ารูป
เดิม เพราะบางท่านอาจเข้า
ใจผิดคิดว่ามันเป็นปะการัง
เกิดพิษมันเอามือไปจับไป
กล้าคบหัวลูบหลังเล่นด้วย
ความเอ็นดู ผู้ใดมีพฤติกรรม
รักสัตว์อย่างว่ารับรองเจ็บตัว
แน่ครับ อากาศทุกขเวทนาที่

จะเกิดขึ้นคล้าย ๆ กับโดนตัวไฮดรอนด์ที่ว่าไว้ข้างต้น คนที่ไม่แพ้ก็จะมีอาการไม่รุนแรงนัก แต่คนที่แพ้จะเจ็บปวดมาก แอมมีโอการคลื่นเหียนแล้วพาลอ้วกออกมา วิธีแก้หรือรับก็ "น้ำส้มสายชู" เจ้าแก่นั่นแหละ หากสำหรับผู้ป่วยที่มีอาการแพ้รุนแรงก็รับประทานยาแก้ปวดได้ วิธีป้องกันก็คือ "ดูแต่ตามืออย่างเดียว ทำอย่างเหยียบ" ท่านก็จะพ้นภัย

แมงกะพรุน

เจ้าแห่งพิษเจ้าเก่าเจ้าเดิม

สัตว์ร้ายเจ้าทะเลรายนี้ใครต่อใครคงรู้จักดี ถูกแล้วครับ "แมงกะพรุนไฟ" โปรดสังเกตว่ามีคำว่า ไฟ เดิมหลัง เพื่อแยกประเภทว่าเป็นคนละแบบกับที่เอามาตากใส่เอ็นตาไฟนะครับ...

คงไม่ต้องเรียนว่ารูปร่างเป็นอย่างไร รู้เพียงว่าพวกนี้หาอาหารรับประทานโดยการใช้เข็มพิษที่ติดอยู่ ปลายหนวด หรือใครจะเรียกว่าขา ก็ช่าง ผมจะเรียกแบบนี้แหละ

สาเหตุที่เรามักเจอกับเข็มพิษของแมงกะพรุนไฟส่วนใหญ่แล้วมิใช่เพราะเราเจคนาไปโดน ใคร ๆ ก็พยายามหลีกเลี่ยงกันเต็มที่ก็รู้พิษสงของมันคืออยู่แล้ว แต่ส่วนใหญ่ที่ต้องได้รับทุกขเวทนามาจากแมงกะพรุนไฟ ก็เพราะขณะที่เราลงเล่นน้ำ หรือดำน้ำ เรามักพุ่งความสนใจไปที่สภาพแวดล้อมที่รอบข้าง ดูโน่นดูนี่เพลินโดยลืมมองข้างหน้า พอหันมามองก็จะเผลอเข้ากับอวัยวะที่ยึดติดเหมือนวันสีขาว ๆ นั่นเข้าพอดี ก็เจ็บตัวซีครับแบบนี้ !!

พิษของมันจะทำให้ปวดแสบปวดร้อนคล้ายถูกไฟช็อต บางรายที่มีอาการแพ้มากอาจช็อก พอช็อกแล้วก็จมน้ำตายกลายเป็นเพื่อนแมงกะพรุนไฟอยู่ในทะเลนั่นเอง น่ากลัวเอาการอยู่นะครับ

ในรายที่ไม่โชคร้ายขนาดที่ว่าจะแก้พิษได้โดยใช้ "น้ำส้มสายชู" (อีกแล้ว) รวดโรคม ๆ เข้าให้ นี่เนาะ นี่เนาะ ปฏิบัติการอย่างว่าเสร็จอาการปวดก็จะคลายลง แต่ในรายที่ปวดมาก ๆ ก็เล่นยาแก้ปวดเข้าไปก็จะดี เอง แต่มีข้อควรระวังอยู่ประการหนึ่งคือ อย่าผลอไป การรอยผื่นแดง ๆ ที่ว่าแม้จะคันสาหัสอย่างไรก็ปล่อยให้มันคันไป หากผลอเขาอาจทำให้ผิวหนังเปิดกลายเป็นแผลหวนระหวะน่าเสียวได้ แอมพอแผลหายจะกลายเป็นแผลเป็น เสียราคาหมดครับ

ข้อควรระวังมากที่สุดก็คือ ในการดำน้ำอย่าไปคนเดียวเด็ดขาด ! แยกกลุ่มละสี่ห้าห้าคนกำลังพอเหมาะ ในรายที่ผู้ป่วยหมดสติเพราะโดนพิษแมงพรุนก็อย่างว่า จะได้ช่วยกันนำผู้ป่วยขึ้นจากน้ำมาปฐมพยาบาลก่อนนำส่งโรงพยาบาล

ดอกไม้ทะเล

มิใช่ดอกไม้ใกล้มือ

สัตว์แบบนี้ภาษาฝรั่งเรียกว่า "SEA ANEMONE" แต่เห็นมีบางท่านพากันไทยว่า "ดอกไม้ทะเล" ผมก็ดอกไม้ทะเลมัน ชื่อของมันก็คงบอกรูปพรรณของมันได้ชัดเจนแล้วจึงไม่ต้องอธิบาย

ขึ้นชื่อว่าดอกไม้แล้วใครก็อยากจะได้มาชื่นชมสมอุรา จนเกิดคำพังเพย "ดอกไม้ใกล้มือ" นั่นแหละครับ พอไปดูดอกไม้ทะเลปั๊บก็จะถูกเข็มพิษที่ปลายหนวดมันแหละครับที่มึบ ซึ่งความจริงแล้วเข็มพิษที่ว่านั้นมีไว้หาอาหารมิได้มิ่วริงแกลใจระเมื่อไหร่

โชคดีหน่อยที่เข็มพิษของดอกไม้ทะเลไม่มีพิษรุนแรงนัก คนที่ไม่แพ้อาจจะไม่รู้สักอะไรเลย แต่สำหรับผู้แพ้ พิษก็จะปวดแสบปวดร้อนมีผื่นแดงขึ้นในบริเวณที่ถูกพิษ ไม่ชาก ไม่ชาก น้ำส้มสายชู ขวดแก่นั่นแหละครับ รวดเข้าไปเดี๋ยวก็นหาย

ติดตามตอนต่อไปนะครับ !

ปะการัง...หอยเต้าปูน

เห็นสวย ๆ นี่แหละถึงตายนะ

ปะการัง เป็นสัตว์ที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โครงร่างแข็งแรง เป็นสารจำพวกหินปูน มีรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น เป็นก้อน มีกิ่งก้านเป็นแผ่น หรืออาจเลื้อยอยู่ตามก้อนหิน บางชนิดยื่นส่วนที่เป็น แขนง (TENTACLE) ซึ่งมีเข็มพิษจำนวนมากเพื่อหาอาหารรับประทาน เจ้าแขนงนี่แหละครับ เป็นส่วนที่ทำให้หนักค้ำน้ำได้รับบาดเจ็บเมื่อไปโดนมันเข้า

การรักษา ผู้บาดเจ็บ ก็เหมือนกับการรักษาพิษที่ได้รับจากดอกไม้ทะเลนั่นแหละครับ แต่ในกรณีที่มีบาดแผลเลือดไหลให้รีบนำขึ้นมาจากน้ำ แล้วทำความสะอาดแผล หลังจากนั้นให้ล้างดูเพื่อน ๆ คำน้ำเพียงอย่างเดียว อย่าลงน้ำอีกเป็นอันขาดเพราะมีโอกาส

ติดเชื่อได้ง่าย วิธีการป้องกัน อย่าเข้าไปใกล้มันมากนัก เพราะถึงเราอาจไม่มีเจตนาไปถูกเนื้อต้องตัวของมัน แต่เราก็อาจถูกหวอยโดนคลื่นซัดพัดพาไปกระทบกระแทกปะการังได้ จำให้ขึ้นใจนะจ๊ะ

“หอยเต้าปูน” หอยชนิดนี้เป็นสัตว์ทะเลที่มีภัยร้ายแรงชนิดหนึ่งสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นหอยที่อยู่ในตระกูลหอยฝาเดียว (GASTROPODS) เปลือกคล้าย ๆ กรวยคว่ำ ที่สำคัญคือมีสีน้ำตาลเข้มมาก ชายใดได้เห็นเป็นต้องเกลี้ยกล่อมอยากได้ไว้เป็นเจ้าของ หอยเต้าปูนอาศัยอยู่ในแนวปะการังจึงเป็นที่สนใจของนักดำน้ำและนักสะสมเปลือกหอย ความสวยงามไร้ที่ตินี้เองทำให้ หอยเต้าปูนถูกจับเป็นสัตว์เลี้ยงไว้ในตู้โชว์หรือบนแผงขายของที่ระลึกเป็นจำนวนมาก

ใครก็ตามที่มีพฤติกรรมอย่างว่าขอเตือนไว้ให้ระวังตัวไว้

ผู้ที่ถูกพิษจากหอยเต้าปูนจะมีอาการ เป็นตะคริว เนื่องจากพิษของหอยจะไปทำลายระบบประสาทที่เกี่ยวกับการควบคุมกล้ามเนื้อ ดังนั้นหากถูกพิษของหอยชนิดนี้ จะผู้เคราะห์ร้ายอยู่ในน้ำ อาจทำให้ผู้ป่วยจมน้ำ หรือหายใจไม่ออก เมื่อหายใจไม่ออกก็ คือ ม้องแห่งนั้นแหละครับ !!

วิธีการบำบัด รีบนำผู้ป่วยขึ้นจากน้ำโดยพลัน ส่วนมากแผลที่ได้รับจากหอยมหากาฬนั้นมักอยู่ที่ มือ ซึ่งก็นำสมน้ำหน้าคือออก เพราะคนอะไรแหมเห็นหอยเป็นไม้ได้รับคว่ำไว้ก่อน จึงต้องทนทุกขเวทนาเช่นที่เป็นอยู่ นอกจากที่มือแล้ว อาจเกิดขึ้นที่เท้า ในกรณีที่เท้าไปเหยียบมันเข้า การปฐมพยาบาลให้ใช้ผ้าพันหรือรัดเหมือนแผล อย่าให้ผู้ป่วยเคลื่อนไหว สังเกตการหายใจของผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดถ้าหยุดหายใจให้ช่วยกันผายปอด จนกว่าจะปลอดภัย วิธีผายปอด วิชาถูกเสือ เนตรนารี ยวกาซาด ที่เคยเรียนสมัยเด็กนั่นแหละครับได้ผล นำมาใช้เทอญ

วิธีการป้องกัน อย่าไปยุ่งกับมัน ถึงแม้ว่าอยากจะทำใจแทบขาดก็ตาม เห็นแล้วถอยออกมาชมความงามมันอย่างเงิบ ๆ นะเป็นดีที่สุด

หอยสารพัดหอย ล้วนมีพิษหากประมาท

ไม่เพียงหอยเค็มปูเน่เท่านั้นที่มีพิษรุนแรง หอยบางชนิดอย่าไปคิดว่ามันมีหน้าที่เพียงอย่างเดียวคือ โตขึ้นมาให้เรารับประทาน แต่แท้ที่จริงแล้ว มันมีศักยภาพมากพอที่จะสร้างความเจ็บปวดให้เราได้พอคู่ทีเดียวเชีย

"หอยนางรม" ไม่บอกดีกว่าว่ามีรูปร่างอย่างไร เพราะคงทราบกันดีอยู่แล้ว หอยนางรมมักเกาะติดแน่นกับพื้นที่มีลักษณะแข็ง เช่น ก้อนหินตามแนวปะการัง หรือบริเวณที่น้ำขึ้นและลง เปลือกของมันมีความคมมาก เราอาจได้รับบาดเจ็บถ้าดำน้ำไปใกล้กับก้อนหินที่มีหอยนางรมเกาะอยู่ เพราะหอยจะถูกคลื่นซัดไปกระทบกับเปลือกคม ๆ ของมันเข้าก็จะเกิดบาดแผล

วิธีรักษาวิธีขึ้นจากน้ำ ทำความสะอาดแผลอย่างลงน้ำอีก เหตุผลบอกไปแล้ว

"หอยจอบ" ฟังเพียงชื่อก็คงสื่อความหมายชัดเจนถึงรูปร่างของมัน หอยจอบเป็นหอยสองฝาแบบเดี่ยว

กับหอยนางรมแต่ละครึ่ง ด้านหนึ่งของหอยจอบจะมีลักษณะแหลม ๆ ซึ่งเป็นส่วนที่ปักลงไปทรายเพื่อให้ตัวมันค้ำขึ้น เปลือกของมันมีความคม และบางมาก หากไปเหยียบมันเข้าก็เลือดฟุ้งชึกรับตามได้ วิธีรักษาแบบเดียวกับวิบากกรรมที่เราได้รับจากหอยนางรมนั้นแหละครับ วิธีป้องกันก็คือ ก่อนเหยียบพื้นทรายให้ดูให้ดีซะก่อนว่ามีหอยพรกั้งหรือไม้กึ่งงายเกาะการอยู่ระครับ เขาเป็นว่าการเหยียบพื้นทรายให้ยัง ๆ เท่าไรสักหน่อย อย่าอย่าโครม ๆ

อะไรเอ่ยชื่ออยู่บุก แต่ตัวอยู่ในทะเล

คอบ "เม่นทะเล" ไซ้ไหม เก่งที่หนึ่งเลขที่คอบถูก "เม่นทะเล" มีรูปร่างค่อนข้างกลม และประกอบด้วยหนามจำนวนมาก ส่วนหนามจะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับชนิดของมัน แต่ที่พบโดยทั่วไปจะมีหนามแข็งสีดำยาวดีจึง เม่นทะเลจะอาศัยอยู่ตามแนวปะการังและคามก้อนหิน เพราะสัตว์พวกนี้จะใช้ปากของมันขุดไปบนพื้นเพื่อกินสาหร่ายที่อยู่บนพื้นอย่างเพลิดเพลิน เราอาจได้รับอันตรายหากไปโดนมันเข้า เพราะหนามของมันจะหักคาฝังติดอยู่กับบริเวณที่โดน

อาการของผู้ถูกหนามเม่นทะเลจะปวดมาก แต่ไม่ต้องกังวลนักเพราะหนามมันจะสลายไปเองในเวลาต่อมา วิธีป้องกันดูคาหอยคาเม่นให้ดี อย่าไปเหยียบมันเข้า

"ดาวหนาม" สัตว์ประเภทหนามแบบเดียวกับเม่นทะเลนั้นแหละครับ สัตว์ประเภทนี้รูปร่างทั่วไปก็เหมือนกับดาวทะเลทั่วไป แต่จะมีจำนวน แขนมากกว่าประมาณ 17-21 แขน การจะรู้ว่าเป็นดาวหนามหรือไม่ดาวหนาม คงไม่ต้องถึงขนาดไปนั่งนับแขนมันดอก เขาเป็นว่าเห็นแขนขยับขยับกับทศกัณฐ์ก็ให้เส้นไว้ก่อนอย่าเข้าใกล้

"ดาวหนาม" จะอาศัยอยู่ในแนวปะการัง เพราะมันกินปะการังเป็นอาหาร เราอาจเจ็บเนื้อเจ็บตัวได้ถ้าไปจับหรือเหยียบมันอาจถูกหนามหักติดมากับอวัยวะส่วนที่ไปถูกมันเข้าจนได้รับความเจ็บปวด

อาการ เมื่อถูกหนามจะเจ็บปวดมาก รอบ ๆ บาดแผลจะบวมแดงมาก อาการปวดอาจติดต่อกันหลายวัน

วิธีการรักษา ไม่เหมือนถูกเม่นทะเล เพราะหนามมันจะไม่สลาย ให้พยายามดึงหนามออก นำส่วนที่บาดเจ็บซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดที่มือและเท้า แช่น้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส และต้องระวังบาดแผลให้มากเพราะอาจติดเชื้อได้ง่ายจากน้ำทะเล อันจะเป็นเหตุให้แผลหายช้า

ปลาไหลทะเล

ร้ายกว่าปลาไหลใส่สเกตซ์

"ปลาไหลทะเล" อาศัยอยู่บริเวณก้อนหิน และแนวปะการัง หรือตามหลืบซอกโพรง แบบว่าชอบอยู่ตามร่องตามรูแบบปลาไหลบก ชกเว้นปลาไหลบางตัวที่ชอบอยู่ตามซอกและซอปลืบ แบบนั้นคนละพันธุ์กันครับ

ฟันของปลาไหลทะเลจะคมมาก เวลากลางวันชอบขุดอยู่ตามหลืบตามโพรง จะออกหากินเวลากลางคืน ดังนั้นนักดำน้ำจึง **ไม่ควรใช้มือแยงแยย หรือดึงเข้าไปตามรูตามหลืบ** เพราะอาจโดนมันกระชากหมับเข้าให้

เหตุที่มันจะกระชากมือเอาเพราะมันมีนิสัยดุร้ายโดยสายเลือดแล้ว อาจเป็นเพราะมันคึกใจที่ขู่ ๆ ก็มีอะไรไม่รู้ไหลล้นพรวดเข้ามาในที่โพรงของมัน มันก็ต้องเล่นงานผู้บุกรุกเอาไว้ก่อน

วิธีรักษา รีบขึ้นจากน้ำแล้วรักษาแผลซะ วิธีป้องกัน หากพบมันก็ควรอยู่ห่าง ๆ มิฉะนั้นอาจโดนงาบ ที่สำคัญอย่าไปแยงมันเป็นอันขาด แต่ถ้าหากมีศรัทธาที่แก่กล้าอยากเห็นตัวมันก็อย่าใช้มือแยงโพรง ใช้ไม้แยงแทนดีกว่า แต่ถ้าจะให้ดีที่หนึ่งเลย ก็อย่าไปแยงมันไม่ว่าจะใช้อะไรแยงทั้งสิ้น

จะเห็นได้ว่า สัตว์ทะเลทั้งหลายที่จะเป็นอันตราย (บางโอกาส) คือนักดำน้ำที่ขุดตัวอย่างมันนี่ อาศัยอยู่ตามแนวปะการังทั้งนั้น ปรากฏการณ์เช่นนี้ย่อมชี้ชัดว่า

"ปะการัง" คือแหล่งรวมสัตว์น้ำที่สำคัญที่สุด เพราะหากไม่มีปะการังระบบนิเวศชายฝั่งก็ถึงพินาศ สัตว์น้ำต่าง ๆ ก็จะสูญพันธุ์ จึงน่าจะต้องสำนึกให้ได้ว่า

แนวปะการังเป็นทรัพยากรในท้องทะเลที่ต้องช่วยกันสงวนรักษาไว้ให้ถึงที่สุด

นอกจากแนวปะการังที่ว่าแล้ว สิ่งมีชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างในท้องทะเลก็จำเป็นต้องได้รับการปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน เพราะในระบบของสภาพแวดล้อมแล้ว การทำลายสิ่งหนึ่งสิ่งใดแม้เป็นสิ่งเล็กน้อย ย่อมจะต้องส่งผลกระทบต่อสิ่งอื่น ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แบบที่ใครก็ไม่ทราบครับเคยกล่าวไว้ว่า

"เด็กกิ้งกิ้ง ย่อมกระเทือนไปถึงดวงดาว" นั่นแหละ สื่อความหมายได้ชัดเจนทีเดียวครับ

เที่ยวทะเลให้สนุก และปลอดภัยนะครับ...สวัสดิ์ !